

Dosarul nr. 2ra-1569/22
2-19090895-01-2ra-31102022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud. N. Arabadji
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud. A. Panov, O. Cojocar, M. Anton

ÎNCHEIERE

7 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Constantin Cojocari
în numele și interesele lui Victor Maracuță,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Victor
Maracuță împotriva Companiei de Asigurări „Klassika Asigurări” Societate pe
Acțiuni, intervenient accesoriu Răileanu Victor, cu privire la încasarea despăgubirii
de asigurare și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 2 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 10 aprilie 2019, Victor Maracuță, fiind reprezentat de avocatul Constantin
Cojocari, a depus cerere de chemare în judecată împotriva CA „Klassika Asigurări”
SA, intervenient accesoriu Răileanu Victor, solicitând încasarea sumei de 6 887,89
lei cu titlu de prejudiciu material, 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică
și a taxei de stat.

În motivarea acțiunii, s-a indicat că în urma producerii accidentului rutier din
data de 21 noiembrie 2018, din vina lui Victor Raileanu, a fost tamponat
automobilul de model Hyundai Santa Fe, cu n/î xxxxx condus de Valeria Maracuță,
care aparține cu drept de proprietate reclamantului Victor Maracuță.

La 12 decembrie 2018 CA „Klassika Asigurări” SA a întocmit procesul-verbal
nr.991 de constatare a daunelor, potrivit căruia persoana păgubită Victor Maracuță a
solicitat ca evaluarea pagubei să fie efectuată de un expert independent.

La 10 ianuarie 2019 de către expertul independent Ciobanu A., a fost întocmit
actul de examinare a mijlocului de transport nr. 24/01A și raportul de evaluare a
pagubei nr. 24/01A, potrivit căruia valoarea prejudiciului material constituie suma
de 26 168,89 lei.

Examinarea mijlocului de transport a avut loc pe str. Sfatul Țării, 59, din mun.
Chișinău, în fața sediului CA „Klassika Asigurări” SA, în prezența unui
reprezentant al CA „Klassika Asigurări” SA. Faptul dat se observă chiar din

imaginele foto anexate la raportul expertului. CA „Klassika Asigurări” SA recepționând de la Victor Marcuță actul de examinare a mijlocului de transport nr. 24/01A și raportul de evaluare a pagubei nr.24/01A din 10 ianuarie 2019, nu a avut obiecții asupra listei deteriorărilor părților componente sau a pieselor avariate, reclamantul insistând să fie despăgubit anume reieșind din valoarea determinată de către expertul independent Ciobanu A., se confirmă prin cererile adresate în scris la 21 februarie 2019 și 28 februarie 2019.

De altfel, CA „Klassika Asigurări” SA prin răspunsurile cu nr. 589 din 12 martie 2019 și nr. 594 din 13 martie 2019 nu invocă dezacordul cu lista deteriorărilor constatate la data de 4 ianuarie 2019 de către expertul independent Ciobanu A.. De fapt, expertul independent Ciobanu A., la data de 4 ianuarie 2019 a constatat aceleași 10 denumiri/unități a deteriorărilor părților componente sau a pieselor avariate indicate în procesul-verbal de constatare a daunelor nr. 991 din 22 decembrie 2018, însă suplimentar a mai constatat o deteriorare (defect ascuns), care nu era vizibilă la prima vedere și anume, deteriorarea podea față stânga.

Însuși CA „Klassika Asigurări” SA au prevăzut și stipulat în procesul-verbal de constatare a daunelor nr. 991 din 22 decembrie 2018 că, „În cazul în care la demontarea autovehiculului, în vederea reparației, se vor constata și alte deteriorări (defecte ascunsă), persoana păgubită are obligația de a înștiința CA„Klassika Asigurări” SA ”.

Respectiv, Victor Marcuță transmițând în ianuarie 2019 actul de examinare a mijlocului de transport nr. 24/01A și Raportul de evaluare a pagubei nr. 24/01A din 10 ianuarie 2019, a înștiințat CA „Klassika Asigurări” SA, care nu au avut pretenții și nu au obiectat asupra acestor acte și/sau deteriorărilor, sau defectelor ascunse, nici în momentul recepționării actelor menționate și nici ulterior.

CA „Klassika Asigurări” SA a fost de acord cu actul de examinare a mijlocului de transport nr. 24/01A și deteriorările constatate de către expertul independent Ciobanu A.. Ulterior, CA „Klassika Asigurări” SA urmărind scopul de a se eschiva de la plata integrală a despăgubirilor pentru dauna materială cauzată în legătură cu survenirea cazului asigurat, ignorând raportul de evaluare a pagubei nr. 24/01A din 10 ianuarie 2019, fiind de rea credință, au înlăturat din dosarul de daune, actul de examinare a mijlocului de transport nr. 24/01A și raportul de evaluare a pagubei nr. 24/01A din 10 ianuarie 2019.

CA „Klassika Asigurări” SA anexează la materialele dosarului de daune raportul de evaluare a pagubei nr. 991, care de fapt nu corespunde imperativelor art.11 din Legea nr. 989 din 18 aprilie 2002 cu privire la activitatea de evaluare, cu toate că, autorul raportului face trimitere la această lege. De altfel, evaluatorul Stan V. nici nu a indicat data la care a fost estimată valoarea prejudiciului cauzat. De asemenea, prețul indicat de către evaluatorul Stan V. este calculat cu o reducere de 10% însă nu este indicat în ce cazuri, condiția este oferită reducerea și/sau dacă reducerea este acordată tuturor persoanelor, iar dacă reducerea nu este acordată tuturor persoanelor de ce din costul final a fost diminuată reducerea.

Mai mult ca atât, evaluatorul Stan V. nu a indicat prețul total sau separat pentru cele 3 piese care urmează a fi înlocuite (ușă față stânga, mecanism manevrare geam și aplicație ușă față stânga), dar a indicat prețul doar pentru o bucată, pentru mecanismul de manevrare geam, fără de a indica prețul pentru ușă față stânga și aplicație ușă față stânga.

Respectiv, s-a menționat că în suma constatată de evaluatorul Stan V. nu a fost inclus prețul pentru ușă fată stânga și aplicație ușă fată stânga. Raportul de evaluare întocmit de SRL „Evaluare Plus” a fost semnat doar de Stan V., cu toate că potrivit imperativelor alin. (4) din art.11 a Legii nr. 989 din 18 aprilie 2002 raportul trebuia să fie semnat de evaluator și de conducătorul întreprinderii de evaluare și legalizat cu ștampila întreprinderii, menționează referirea la art.21 alin. (3) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006. Conform informației de care dispune, conducătorul SRL „Evaluare Plus” este Didur Irina având activitatea de evaluare a bunurilor imobile, dar nu mijloacelor de transport. De altfel, la acest raport nu a fost anexată copia de pe certificatul de competență al evaluatorului Stan V. care a efectuat evaluarea, iar din conținutul raportului apar mari dubii că această persoană a fost atestată în calitate de specialist calificat în evaluarea mijloacelor de transport.

Asigurătorul CA „Klassika Asigurări” SA cu toate că prin ordin a constatat că pentru păgubitul Victor Marcuța urmează să achite suma de 19 581 lei, acesta neîntemeiat și contrar legislației în vigoare au reținut din suma care urma să fie achitată păgubitului, suma de 300 lei, care a fost transferată la contul SRL „Evaluare Plus”.

De altfel, potrivit imperativelor stipulate la art. 22 alin. (8) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 în cuantumul despăgubirilor se includ cheltuielile aferente acțiunilor de limitare a pagubelor, de transport al bunurilor la locul de reparație, parcare sau depozitare, aferente cazului asigurat, suportate în proces civil de către asigurat sau păgubit, aferente expertizei tehnice efectuate la cererea păgubitului conform art. 21 alin. (2) sau în temeiul unei hotărâri judecătorești.

La caz, păgubitul Victor Marcuța nu a depus careva cereri prin care ar fi solicitat, sau dat acordul de a reține din suma care urmează ai fi achitată careva mijloace bănești pentru a fi transferate altor persoane.

Compania CA „Klassika Asigurări” SA a tergiversat procesul de achitare a despăgubirii pentru al forța pe păgubitul Victor Marcuța să încheie un acord că ultimul nu va mai pretinde în instanță la o altă sumă decât cea propusă, adică la diferența dintre suma propusă de companie de 19 281 lei și suma de 26 168,89 lei stabilită conform raportului de evaluare a pagubei nr. 24/OIA din 4 ianuarie 2019, care a fost prezentat companiei și urma a fi anexat la materialele dosarului de daune, însă intenționat acest raport nu a fost anexat la dosar.

Prin urmare, acțiunile CA „Klassika Asigurări” SA au avut drept scop de ai îngrați drepturile păgubitului de a obține despăgubire în conformitate cu legislația ce reglementează rapoartele în domeniul respectiv.

La data de 19 martie 2019 și suplimentar la 20 martie 2019, Victor Marcuța și-a expus dezacordul cu suma despăgubirii de 19 281 de lei propusă spre achitare de CA „Klassika Asigurări” SA, prin confirmarea și acordul privind stabilirea despăgubirii de asigurare care nu acoperă integral prejudiciul cauzat, or, valoarea pagubei real suportate constituie suma de 26 168,89 de lei confirmată prin raportul de evaluare a pagubei nr. 24/OIA din 10 ianuarie 2019, solicitând ca anume această sumă să-i fie achitată drept despăgubire prin virament la cont bancar.

Astfel, s-a invocat că, CA „Klassika Asigurări” SA a achitat parțial despăgubirea în mărime de 19 281 de lei pentru automobilul de model Hyundai Santa Fe, deteriorat din vina lui Victor Raileanu, care conducea automobilul de model Opel Zafira și care deținea polița de asigurare obligatorie seria RCAI nr.

003631513 din 11 noiembrie 2017, pentru o perioadă de la 17 martie 2018 până la 10 decembrie 2018.

Prin urmare, la data de la 21 noiembrie 2018, în rezultatul deteriorării automobilul model Hyundai Santa Fe, proprietarului Victor Marcuță i-a fost cauzat un prejudiciu material în mărime de 26 168,89 de lei, dintre care, CA „Klassika Asigurări” SA l-a despăgubit doar parțial.

Prin hotărârea din 30 septembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Victor Maracuță împotriva CA „Klassika Asigurări” SA, intervenient accesoriu Răileanu Victor, cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 1 octombrie 2021, Victor Marcuță, fiind reprezentant de avocatul Constantin Cojocari, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea ei, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admiterea integrală a acțiunii.

Prin decizia din 2 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Victor Marcuță și s-a menținut hotărârea din 30 septembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei, instanța de apel a conchis că prima instanță just a concluzionat în vederea respingerii acțiunii reclamantului cu privire la încasarea despăgubirii restante, or, cuantumul acesteia a fost stabilit în baza acordului privind stabilirea despăgubirii de asigurare din 19 martie 2019, încheiat în temeiul art.22 alin.(1) al Legii 414 din 22 decembrie 2006, întocmit și semnat de părți în temeiul prevederilor art.art.1331 alin.(1) din Codul civil care prevede că, tranzacția este contractul prin care părțile previn un proces ce poate să înceapă, termină un proces început sau rezolvă dificultățile ce apar în procesul executării unei hotărâri judecătorești.

La 10 octombrie 2022, avocatul Constantin Cojocari în numele și interesele lui Victor Marcuță, a declarat recurs împotriva deciziei din 2 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului, a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Recurentul consideră neîntemeiate argumentele instanței de apel că la data de 19 martie 2019 între persoana păgubită și compania de asigurări a fost încheiat un acord prin care părțile au convenit de comun acord cu cuantumul despăgubirilor de asigurare pentru prejudiciul cauzat autoturismului.

De asemenea, consideră neîntemeiate concluziile instanței de apel că Victor Marcuță nu a contestat în instanțele de judecată decizia asigurătorului privind cuantumul despăgubirilor de asigurare.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată reprezentantului recurentului, avocatului Constantin Cojocari la 23

septembrie 2022, prin intermediul poște electronice (f.d.195). Iar recursul împotriva deciziei din 2 iunie 2022, a fost declarat la 10 octombrie 2022, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a expediat pentru cunoștință intimaților cererea de recurs, informându-i despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza

Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Constantin Cojocari în numele și interesele lui Victor Maracuță nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Constantin Cojocari în numele și interesele lui Victor Maracuță.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh